

Då, med frånvaron af bestämdt stadgande i detta afseende, den sistnämnda åsigten torde böra antagas såsom med gällande lag mest förenlig, men ett sådant förhållande, — hvarmed bevis om frihet från förmynderskap eller uppördsmanabefattning måste fränkännas nästan all betydelse —, medför, utom andra olägenheter, äfven den att undergräfvat det förtroende för fastighets-inteckningar, hvars befrämjande är genom ofvanberörda Kongl. Förordning företrädesvis åsyftadt, föränlåtes jag vördsamt hemställa:

att Riksdagen må åt Lag-Utskottet uppdraga att utarbета och till Riksdagen inkomma med förslag till lagstadgande, hvarigenom ifrågavarande förmånsrätt till viss tid begränsas.

Och torde jag emellertid, till det afseende derå kan fästas, böra i ämnet afgifva förslag till lagstadgande, så lydande:

”Har sådan fordran, som uti 10 och 11 §§ omförmäles, hos förmyndare eller redogörare, efter det befattningen upphört, inestått ett år, utan att kraf blifvit genom lagligen delgifven stämning eller lagsökning anställt, vare den uti nämnda §§ stadgade förmånsrätt förfallen”.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1870.

P. Walberg.

N:o 167.

Af Herr **P. Staaff**: *Om åtskilliga ändringar i gällande Stämpelpappers-förordning.*

Bland felaktigheter, som vidlåda de nu i gällande charta-sigillata-förordning innefattade bestämmelser, har jag företrädesvis bemärkt och beklagat, att så kallade köpebref om fast egendom äfvensom skuldebref finnas vara med allt för hög charta-sigillata belagde. Det kan nemligen icke vara med Statens sanna fördel förenligt, att allt för dryga uppoffringar på-

läggas dem, som söka medelst förvärfvande af en fastighet bereda sig utkomst och en för framtiden tryggad ställning. Om en person, som egnat sig åt jordbruket och deraf skall söka sin utkomst, för sådant ändamål inköper en mindre jordegendom för till exempel 10,000 Riksdaler och derå har att inbetala 5,000 Riksdaler, så och då han för resten af köpeskillingen måste lemna inteckning, blifva de utgifter, som tynga på sjelfva fånet och dermed sammanhänga i karteringsväg, följande:

charta-sigillata på köpebrevet	R:dr	60: —
D:o d:o på fastebrevet	„	15: —
D:o d:o på reverserna	„	12: 50.
	R:dr	87: 50.

Läggas härtill lagfarts- och inteckningskostnader i öfrigt, cirka R:dr 30: —

så uppkommer en sammanlagd utgift af R:dr 117: —
 en ganska kännbar utgift, hvartill medel måste genom lån anskaffas, om köparen icke eger enskilda tillgångar.

Då nu, derest charta-sigillata å köpebref och skuldebref nedsättes, ersättning för häraf uppkommande minskning i statsinkomst lätteligen beredes genom vidtagande af den åtgärd att, förmedelst bouppteckningarnes kartering, högre beskatta den större förmögenheten, och en sådan åtgärd numera desto lämpligare kan vidtagas, som efter gällande stadganden charta-sigillata beräknas endast på den afidnes lott i boet, får jag, som också anser arfvingar, då de få mottaga utan all förtjenst eller tillgörande å deras sida en af annan person hopsamlad förmögenhet, rättvisligen böra vidkännas en större uppoffring för det allmänna, än den som tilläffventyrs med två tomma händer skall börja sin bana, äran föreslå:

det måtte charta-sigillata å köpebref och skuldsedlar varda nedsatt till 40 öre för de förra och 15 öre för de sednare för hvarje hundra riksdaler samt fastebref förklarade från charta-sigillata fria; men deremot beträffande bouppteckningar varda stadgadt, att bouppteckningar skola beläggas med stämpel, då de visa en behållning af 1,000 till och med 5,000 Riksdaler till en fjerdedels procent af behållningen i boet, då de visa en behållning derutöfver och till och med 25,000 Riksdaler till en half procent af behållningen, då de visa en behållning derutöfver till och med 100,000 Riksdaler till en procent af behållningen och då behållningen stiger öfver sistnämnda belopp förses med stämpel efter två procent af behållningen.

Då jag endast afsett att medelst den förhöjda bouppteckningskartan å bouppteckningar bereda Statsverket ersättning för af mig i andra delar

föreslagen nedsättning, så blifver här af en följd, att jag gerna ser, om Bevillnings-Utskottet, till hvilket motionen torde remitteras, kan för bouppteckningars kartering föreslå en annan, tilläfsventyrs lämpligare skala.

Stockholm den 28 Januari 1870.

Pehr Staaff.

N:o 168.

Af Herr **P. Staaff**: *Om ändring af 2 och 3 mom. i 9 § af Kongl. Maj:ts förnyade nådiga Förordning angående grunderna för hemmansklyfning och jordafsöndring den 6 Augusti 1864.*

Sedan i 1 mom. 9 § af Kongl. Maj:ts förnyade nådiga Förordning angående grunderna och villkoren för hemmansklyfning och jordafsöndring den 6 Augusti 1864 föreskrifvits, att å jord, som från hemman eller lägenhet afsöndras, skall årlig afgäld läggas i spanmål eller annan lämplig ränteperse-del, stadgas vidare i 2 mom.: "afhandling rörande jordafsöndring skall ingifvas till Vår Befallningshafvande, som har att tillse, huruvida den i afseende å afsöndringens storlek är med denna förordning öfverensstämmande, samt pröfva den öfverenskomna afgälden och densamma, der den finnes tillräcklig, fastställa, men, i annat fall, högre lämplig afgift bestämma."

Detta stadgande är *i många fall öfverflödigt*, föranleder *alltid* kostnad och kan *åstadkomma orättvis beskattning*, hvadan det torde böra utbytas mot ett annat, som, med nödigt skydd, befriar från antydda olägenheter.

Ofta är den öfverenskomna årliga afgälden utaf jordafsöndringen till hemmanet billig och rättvis; då är inblandning af tredje man, här staten, representerad af Kongl. Maj:ts Befallningshafvande, *öfverflödig*. Staten uttager sina af Riksdag eller annan kompetent myndighet bestämda skatter af